

ARA!!

ORGAN D'ESPARTACUS

en el seu primer número afirma la compenetració d'Espartacus amb els germans d'Euzkadi que defensen amb la seva vida la llibertat i l'independència de la Pàtria immortal.

GORA EUZKADI ASKATUTA

ara i sempre

VISCA CATALUNYA LLIURE!

El 19 de juliol Catalunya, i en dir Catalunya volem dir el poble català i les seves institucions de govern de la Generalitat de Catalunya, vengeren en vint-i-quatre hores el feixisme. Uns dies més tard diverses bandes de combatents lliures anaren al front d'Aragó i prengueren posicions aproximades a les que ara ocupen. Fou la intervenció decisiva dels catalans la que va decidir la situació de València, la qual va restar més d'una setmana indecisa, i no volem oblidar la importància que va tenir per l'acció, a Madrid, contra la caserna de la Muntanya les declaracions que en rendir-se, féu des del micròfon de la Generalitat, el general Goded. Sense caure en l'exageració podem afirmar d'una manera rotunda que sense la intervenció catalana els militars rebels haurien guanyat la partida a tota la península. La Catalunya de les grans lluites del segle XIX, la Catalunya que enfonçà Ferran VII, Maria-Cristina, Espartero, Isabel II, Amadeu... la Catalunya gran definidora de llibertats, la Catalunya del 1907, del 1917, la Catalunya de Macià i Companys, del 14 d'abril del 1931, del 6 d'octubre del 1934, tornà a ésser la Catalunya de sempre. Com és possible, doncs, que aquest poble que ve donant al món aquesta prova magnífica de la seva capacitat dirigent i dels seus afanyos de llibertat, ocupi ara en el panorama ibèric i en el panorama mundial una posició no ja de segon pla, sinó gairebé de desprestigi?

En el pla nacional català s'ha produït després del 19 de juliol un fet gravíssim que ha estat el responsable que Catalunya, en tant que unitat nacional no pogués acabar la meravellosa obra de la seva història. En obrir-se les escloses envairen les esferes del país una munió de gent que pel seu origen, per la seva raça, pels seus afanyos, per les seves perspectives, no formen part del

CATALUNYA PELS CATALANS



Catalans...

cos nacional català, i no tenen, no poden tenir, la visió i la responsabilitat d'una política nacional.

Catalunya sola, com a col·lectivitat definida, s'hauria adaptat difícilment a la guerra, perquè repugna a l'esperit català tota sistematització de la violència, tota organització de la mort, però el poble que mereix el qualificatiu de nació, sap adaptar-se, per a viure, a les necessitats imposades per les circumstàncies històriques, i com que ara, per viure, s'ha de matar, la Catalunya nostra hauria sabut crear els instruments militars que, fent efectiva la seva defensa, fessin possible la seva vida. Catalunya no ha pogut lliurar-se a aquesta tasca, perquè han estroncat el seu camí forces que si bé eren incapaces d'organitzar una nova forma de lluita, eren tanmatei capaces de desarticlar tota acció que posés Catalunya en el camí de la seva preponderància.

Solució? La de donar a les forces catalanes la plena direcció i responsabilitat del destí històric del nostre poble, destí històric que ara és: la destrucció del feixisme mitjançant la creació d'un exèrcit eficient, constitució d'un ordre econòmic a la reraguarda, cristallització d'un sistema social que respongui a les tradicions i a les realitats catalanes. Respectar totes aquelles tendències polítiques i sindicals, siguin quines siguin les filosofies que impliquin llurs actes, mentre càpiguin en el camp de la realitat catalana. Catalunya ha de resoldre els seus problemes a la catalana. Descatalanitzar Catalunya vol dir convertir la massa popular en un parrac amorfe sense dignitat i sense vergonya. La nova política de Catalunya ha de caracteritzar-se per aquest fet simple: CATALUNYA PELS CATALANS.

JAUME MIRAVITLLES

Pena de mort al lladre!